

አባይ እንመለስ

ከበየኑ

ዳኛው ወንጀለኛ ይግባኝ ሰሚው ገዳይ፤
እኚህ ባስቻሉበት ይከሰሥ ወይ አባይ?
ይልቅስ! ስደቱ ቢያበቃ አባይ እንዲመለስ፤
እስቲ ልጠይቀው ወደ ጦቢያ እንዲፈስ።

አባይ! የወንዞች አባት፤
የጦቢያችን ምጣጭ ላቦት፤
ለምስር ለኑቢያ ሕይወት፤
ከመነሻህ ቀጠና ስታደራ ከመድረሻህ
ሰብል ስታሞክት፤
እስከመቼ ነው አባይ ባዕድ መንደር የምንሰነብት፤
መቼ ነው ለአርንት በጦቢያችን የምንካተት?

አባይ! መሪ ጠፍቶን መሪ አዝለህ፤
ጨቅላ ሙሴን በቅርጫ አንቀልባ አንሳፈህ፤
ከምስር ከፈራኦን ባርነት፤
ወገኖቹን ይሁዶቹን እንዲያበቃ ለአርነት።

ለእኛ ግን ከግፋግፍ እንቁላል የተፈለፈለ
የወንጀል ጫጫት፤
በግድያ ደልቦ የደም ዝክር የሚጋት፤
ኑቢያ ሲጸዳዳ በደል ሲሸለት፤
በአንተ አካል በአንተው ጅረት፤
በቃ ልትለው ስትችል እንዲያቀላፋ ለዕረፍት
በድልድይህ አሽጋግረህ ምነው ላክብን ጠላት?
ለጦቢያችን ሰለባ ወያኔ ይሉት አጋንንት።

አባይ ዳገት ዳገቱን ፍሰስ፤
የተፈጥሮን ሕግ አፋልስ፤

ባዕድ ያለማ ጉልበትህ እናት አገር ይካሰ፤
ጥቅማችንን ልናስቀድም አምባችን እንመለስ።

ሞት ላይቀር በፍርሃት ተወጥረን፤
እንደ ጉድፍ እንደ ቆሻሻ
ወገንን በየእስር ቤቱ አስጥለን፤
ለሰማዕታቱ መታሰቢያ ድውይ ሐውልት ነፍገን፤
የሸንገላ ኩታ ደርቦን የአስመሳይ ጋቢ ተከናንበን፤
የአፋችን የቃላት ምርት በሰኮንድ በደቂቃ

አደልበን፤

የተግባር መዋጫችንን አሰናክለን ተሰናክለን፤
የዜግነት ግዳጃችን ረከሰ አባዬ በጠበልህ ፈውሰን።

አዎን የውድቀታችን መሀንዲስ ወያኔ ነው
ከፍሎ የተከፈለ ብካይ፤
የ IMF ታዛዥ አሽከር የ ሲአይኤ ተራ ሰላይ
በዓለም መድረክ አባይ፤
አገር ማጅራት መቼ ቅጥረኛ ነብሰ ገዳይ።

የንቅዘት ፋብሪካ እኚ ወያኔዎች ለኛ ያቋቋሙት፤
ምርት በያይነቱ በሺታና ረሃብ
አየር ባየር ሥርቆት።
እራሱ ከራሱ ከፊት ኪስ ያወልቃል፤
ከኋላ ይደብቃል፤
ሰልጥኖ ሌብነት መንግስታችን ረቋል።

ለሞታችን ዘፈን
ለሰርጋችን ለቅሶ ካመሰቃቀሉት፤
አብሾ ተግተው ከሥልጣን ከቀዱት፤
ተገደዱ ካሉን ልማት ሆኖ ውድቀት፤
ዳገቱን ብትፈስ የቱ ላይ ነው ስህተት?

አባዬ ፍጠን ገስግስ ጊዜ አብቅቶ መንምኗል፤
ወደ መቃብር አገር እየገፋ የጉዞ ፍትሃት ቀጥሏል፤
የግባተ መሬቱ ቀንና ሰአት በወያኔ ተወስኗል።

አዎን አባዬ

በመስኖ ቦይ ተከፍለሃል፤
አንድነት ኃይልህ ተቆራርጦ ለገባርነት ተዳርገሃል፤
ከፋፍለህ ግዛው ካልነቃንበት ሁላችንም ያጠፋናል፤
በጋራ ካላበርንበት ነፃነታችን ሕልም ይሆናል።

አባዬ! ዜግነት ኃጢአቴን ንስሃ ገባበት፤
ጳጳሱን ፈራሁኝ ቡራኬ አልጠይቅ
መስቀል አልስምበት።
እኚህ የኛ ፓትሪያርክ በነገር መቋሚያ ይደባደባሉ፤
ጽናውን ወዝውዘው ኃጢአት እጸፋሪስ ያቀጣጥላሉ፤
አዲስ የምርት ውጤት ሰይጣን ያረባሉ፤
አገር ጳውሎስ ብለው ከወያኔ ጋራ
እስክስታ ያጠፋሉ፤
የተገላቢጦሽ እግዚያብሔር ይፍታዎን
ከኛ ይጠብቃሉ፤
ናና ንከራቸው በአንተ ጠበል ያሽራሉ።

አባዬ ባዕድ-አገር በጥላቻ ፖለቲካ
በየስብጥሩ ቁም ቋጥረን፤
ለወገን ነፃነት ራዕይ ተጨፍነን፤
የደመና ቅርጽ “ወያኔ ይመስላል አይመስልም”
በጭንጋፍ ክርክር አፍ ተካፍተን፤
ለጠቢያችን ተግባራዊ መፍትሄ ሰሥተን፤
ወደ ራሳችን አጥልቆ ማያ ሕሊና ተሰልበን፤
ከቶ ሳንጠፋፋ እንመለስ
አገር ቤቱ ነው የሚያድነን።

አባዬ ፍጠን የት ነበራችሁ ጥያቄ ሳይደጋገም፤
በዛች አገር ታሪክ ሳንከሰሥ
በየሕሊናችን እስር ቤቱ ሳናከትም።

እኛ ካበርንበት ወያኔ ኢምትነው፤
ትቢያነው ኢሕዴግ ጎርፋችን አያል ነው፤
አባዬ እንገስግስ ጊዜው ሊያበቃ ነው።

የምቅ ሀብትህ ጉልበትህ ባዕድ ሲያሰለጥን፤

እኛ ድንጋይ ዘመን እንደነበርን አለን፤
ደሀ! ደሀ! ደሀ! ዝንት ዓለም ተብለን፤
አባይ እንመለስ ፀፀቱ ሳይገለን።